

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 724

Ιδιουτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Τετάρτη 5 Ιανουαρίου 1931

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία ἐξῆλθε φέτος ἀπὸ τὸ πλαίσιον τῆς Ἀθηναϊκῆς Κλίμας, ἡ ὁποία νέμεται κατ' ἐτος προνομιακῶς τὰς γενναιοδωρίας τοῦ αἰοδίου καὶ ἀειμνήστου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, τοῦ ἱσαξίου υἱοῦ τοῦ, τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, τῆς Τραπεζίτης Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων γενναιοφρόνων Ἑλλήνων καὶ Ἰδρυμάτων, καὶ ἐδράσεν διὰ δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἀτημάντου ὀλίγῳ ποσῷ τὰ «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ**», τὸ μέγα ἔργον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνος, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ μέγας οὗτος τῶν ἡμερῶν μας Ἱεράρχης ἀνέλαβε νὰ διαφωτίσῃ τὴν σκοτεινισμένην ἱστορίαν τῆς Ἠπειροῦ μας, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ τῆς Ἀλβανίας μετὰ τῆς Ἀλβανοκρατουμένης Βορείου Ἠπειροῦ. Οὕτωλοιπὸν εἰς πείσμα τῶν μυριάδων Ἠπειρωτῶν τῶν τε ἐν Ἠπειρῷ καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι εὐρισκομένων, ὡς καὶ τῶν ἐν διασπορᾷ, οἵτινες ἀναισθητοῦ ἐνώπιον τοῦ ὄντως μεγάλου τούτου ἔργου, ἔρχεται νὰ ἐκφέρῃ τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν τοῦ τῷ ὑψηλότερον διανοητικῷ Σῶμα, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία. Ἐπὶ πέντε συναπτά ἔτη ἐκ δίδεται τὸ μνημειώδες τούτο ἔργον διὰ τὴν Ἠπειρόν καὶ ὁ Ἠπειρωτισμὸς δὲν συνεκινήθη πρὸς ὅλως, ἐλάχιστον τὸ συνδράμουν καὶ ὁ μεγαλειότερος χορηγὸς, ἁπὸ ὀλικῆς ἀπόψεως, ἀπομένει ὁ Ἰδρυτής του, ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Σπυρίδων. Οἱ ἀπανταχοῦ μετρίως πλούσιοι, ἀπλῶς πλούσιοι καὶ μεγάλοιοι Ἠπειρώται δὲν συνεκινήθησαν πρὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ἔργου, καὶ ὅλον τὸ θάρρος τῆς ἐκδόσεως ἀπομένει εἰς τοὺς ὥμους τοῦ Ἰδρυτοῦ του!

Ἀλλ' ὥς πότε θὰ ἐξακολουθήσῃ αὕτη ἡ κολοσσιαία ἐτησίως δαπάνη τῶν «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ**»; εἰς βάρος τοῦ γενναιοφρονος Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνος, τοῦ μὴ διακρινόμενου καὶ ἐπὶ πλούτῳ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ συγκινήθωσιν οἱ ἐν Ἠπειρῷ, καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἡ

πειρώται, ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ Ξένῃ: Ρουμανία, Αἰγύπτῳ, Ἀμερικῇ, Νοτίῳ Ἀφρικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ Ἠπειρώται καὶ νὰ σπεύσουν πρὸς συνδρομὴν τῶν «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ**» ὧν τινὼν ἡ ἐτήσια τοιαύτη ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ ἡμίσειαν λίραν ἀγγλικὴν διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Εἶναι ἀνάγκη, ἐθνικὴ ἀνάγκη, Ἠπειρωτικὴ ἀνάγκη, ἀνηγαγμένη ἀπὸ τὴν ἔργον τῶν «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ**». ὅπως; ἐσταμάτησεν ἡ Βιβλιοθήκη Μαρασλή. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προικοδοτηθῇ παρὰ τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ νὰ ἐξασφαλίσθῃ ἐσασὶ ἡ τόσον ὠφέλιμος διὰ τὴν Ἠπειρωτικὴν ἱστορίαν ἐκδόσις τῶν.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Παραπεδήμει εἰς τὴν πόλιν μας ὁ διαπρεπὴς θεολόγος τοῦ Ὁρθόδοξου ὁμίλου τοῦ ἐκδιδόντος ἐν Ἀθήναις τὸ Ὁρθόδοξον περιοδικὸν «**ΖΩΗ**» κ. Γ. Καψιμάλλης κληρὸς ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μας καὶ τοῦ ἡμετέρου Δήμου νὰ κηρύξῃ τὸν Θεῖον Λόγον. Ἡ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀνθουσιώδης καὶ ἐμπνευσμένη διδασκαλία τοῦ εἰς τὰς ἐκκλησίας, ἡ εὐφραδεία τοῦ ἐνεποίησαν τοιαύτην ἐντύλῳν, ὥστε ἀνελλιπῶς ὁ κόσμος συνέρχεται νὰ τὸν ἀκούσῃ καὶ καρποθῇ τὰ σοφὰ διδάγματά του. Παρατήρει τις ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένην τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ ἀκροατῶν πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ ἐπαγγέλματος, ὅσας ὥμιλοι πρῶτ' καὶ ἑσπέρως τὰς Κυριακάς καὶ κατ' ἐκάστην ἑβδοματικὴν τὸ ἑσπέρως. Ὁ κόσμος πολὺ δικαίως προσελκύεται τὰς ὁμιλίας του, διότι ὠρελεῖτο παντοειδῶς καὶ ἀνεψυχοῦτο. Ὁμιλεῖ μετὰ περισσῆς εὐφραδείας καὶ πειστικότητος εἰς εὐληπτον γλῶσσαν μετὰ πληθὺν παραδειγμάτων ἐκ τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου. Ἰδίως τὴν τελευταίαν Κυριακὴν προκειμένου νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως περὶ Χιλιαστῶν, πολλοὶ πρὸ τῆς ὁρισθείσης τετάρτης ἑσπερινῆς ὥρας, ἡ ἐκκλησία ἀσφυκτικῶς ὑπερπληρώθη καὶ πολλοὶ τῶν πιστῶν ἀκροατῶν του καὶ οἱ Στρατιῶται ἀνῆλθον εἰς τὸν γυναικῶν νῆα διότι ἔπρεπε νὰ μὴ χαθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀκούσῃ τῆς δοξασίας τῶν Χιλιαστῶν περὶ τῶν ὁποίων διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε μετὰ τὴν χαρα-

κτηρίζουσιν αὐτὸν σαφῆναι καὶ ἀπέδειξε μνημονεύσας διάφορα χωρία τῶν βιβλίων τῶ Χιλιαστῶν εἰς τόμους καὶ σελίδας, ὅτι ὁ Χιλιασμὸς εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστώτος. Προσπαθοῦσι δὲ διὰ τῆς διαδόσεως ποικιλλομένων βιβλίων, μετ' αὐτοῦ τὴν τιτλὸν Ὁρθόδοξον. νὰ παραστήσωσιν ὅτι θὰ ἐγκαθιδρῶσιν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῇ Γῇ καὶ θὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ χίλια ἔτη συνεχῶς. Ἐν τῇ τῆς ὁμιλίας του ἡ χαρὶς στήσῃ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἰωαννίνων, ἥτις περιέβαλε διὰ περισσῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης παρακολουθήσασα τὰ κηρύγματά του μετὰ προθυμίας καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θλίβεται ἀποχωρίζομενος, καθόσον εἰναιπροσρισμένος νὰ ὁμιλήσῃ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Τοιοῦτοι θεολόγοι, ὡς ὁ κ. Καψιμάλλης, οἵτινες σθεναρῶς μεταδίδουσιν τὰς Ὁρθόδοξας τῶν γνώσεις εἰς τὸ πολὺ πλῆθος εἰς γλῶσσαν ἀπλοῇ καὶ ὑψηλῇ, δικαίως τιμῶσιν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν Ὁρθόδοξον «**Ὀμιλον**» «**Ζωή**».

Καὶ εἶναι εὐτακτικὴ ἀνάγκη νὰ κληθῇ καὶ πάλιν ὁ κ. Καψιμάλλης νὰ συνεχίσῃ τὰς καρποφόρους διδασκαλίας του ἀπὸ τὰς ὁποίας διψοῦν οἱ ἀκροαταί του, οἵτινες πολλὰ ἐδίδαχθησαν καὶ ἐνεπνεύσθησαν καὶ ἐπανορθώμενος ὁ κ. Καψιμάλλης εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ διακηρύξῃ ὅτι ἐσπεύσῃ εἰς ἀγαθὴν γῆν καὶ θὰ εὐχρηστῶν καρπὸν αὐτοῦ ἐκατονταπλασίονα. Τακτικὸς ἀκροατὴς τοῦ Σ. Σ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου

Τὸ ὑπὸ τὸν ἀνω τίτλον νεώτερον ἔργον τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κληγόμενου καὶ ἐκτάκτου κληγόμενου τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Ἰαννινοῦ Ἀθηνῶν κ. Π. Γιωτοπούλου, διερῶσιν τὴν τιμὴν νὰ λάβωμεν ἀποσταλὴν παρὰ τοῦ συγγραφέως, περιέχον τὸν ἀνακτῆτον λόγον τοῦ κληγόμενου μετὰ διεξοδικῶν σημειώσεων μὲς δίδει πλήρη εἰκόνα τῆς σύγχρονης ἐν τῇ σφαιρᾷ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου κινήσεως, ἥτις δὲν ἀφῆκεν ὁμιλοῦντες τὰς ἐκκλησιαστικὰς θεολογίας τῶν πεπληρωμένων νῆατον. Πραγματευόμενος ὁ συγγραφεὺς τὸ θέμα μετὰ κομψότητος λόγου σαφείας καὶ ἐμβριθείας ἐπιστημονικῆς γνώσεως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἔργων του, ἐρευνᾷ τὰς λόγους οἵτινες πρὸς κάλεσαν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῶν ὁρχῶν τῆς λεγομένης κλασικῆς σχολῆς, ἥτις παραδεχόμενη τὸ ἔγκλημα ὡς κλασικὴν ἀφαιρεμένην ἀνοίαν καὶ παραγκωνίζουσαν τὴν ἐρευνᾶν τοῦ ἐγκληματοῦ, τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τοῦ ὁποίου ὁ ὑποκείμενος εἶναι ἡ ἐγκληματικὴ ἐκδήλωσις, δὲν κατέφρασε, παρὰ τὰς δογματικὰς τελοποιήσεις τῆς νὰ ἐπιτύχῃ εἰρήνην τὴν αὐξάνει τῆς ἐγκληματικότητος.

Ὡς πρὸς τὴν ἰταλικὴν θετικὴν Σχολήν, ἥτις πρῶτη ἐκαινοτόμησε στράφεισα πρὸς τὴν ἐρευνᾶν τοῦ ἐγκλήματος, κατὰ πλειοψηφίαν ψυχικῶς ἀνωμαλοῦ ἀνθρώπου, παραδέχεται ὁ συγγραφεὺς ὅτι αὕτη προσέφερεν ἀρίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ποινικῆς Επιστήμης. Ἡ θεωρία τῆς Σχολῆς ταύτης ὡς ἐξελίχθη καὶ ἀπεκρυσταλλώθη ἐν τοῖς ἔργοις καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ σεβασθέντος αὐτῶς διὰ τὴν Ἐπιστήμην, τὴν 12 Ἀπριλίου 1929 τηλαυγοῦς φάρου ἀδελφῆς Εὐαγόρου Φέροι, μὴ νομίζουσα τὴν ποινὴν ὡς πανάκειαν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ θεωροῦσα ἀναγκαίαν τὴν λήψιν καὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων κατὰ τῶν ἐπικινδύνων ἰδίᾳ ἐγκληματικῶν πρὸς πρόληψιν ὑποτροπῶν, κρατεῖ τὸ ποινικὸν Δίκαιον μακρὰν παντός φιλοσοφικοῦ καὶ φιλομαθούς ἐν τῇ πραγματικῇ ἐπιπέδῳ τῆς κοινωνικῆς ἀμύνης τῆς Κοινωνίας τῶν ἐν τῇ κατὰ τῶν ἐγκληματικῶν. Ὡς μέσα διαγράφει μέτρα προληπτικὰ καὶ κατασταλτικὰ (κωλύσεις ἐν μιᾷ λέξει) οὕσα, ἐπικρατεῖ μέχρι καὶ τῆς συγγνώμης διὰ τοὺς ἐκ περιστάσεως ἐξ ὁρμῆς πάθους ἢ ἐκ κοινωνικοῦ ὀδυνητικοῦ αἰτίου καὶ ἀμελλικτοῦ φθάνουσα μέχρι σκληρότητος διὰ τὰς κατηγορίας τῶν ῥάλλον ἐπικινδύνων (ἐκ συμφύτου προδιαθέσεως, καθ' ἑξῆς) ἐγκληματικῶν οἵτινες θὰ ἠδύναντο ἐκ τῶν θεωριῶν τῆς κλασικῆς Σχολῆς, νὰ ἀνελησύναι λόγους ἀποκλεισμοῦ ἢ μειώσεως τοῦ ἀξιοπορίνου. Ὁ συγγραφεὺς καὶ καθηγητὴς προσεχόμενος ἐκ τῶν τάσεων τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος καὶ μελετήσας ὅχι μόνον ἐν τῇ σπουδαστηρίῳ τοῦ τῷ ἔγκλημτι ὡς νομικός, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνθρώπον τὸν νομικόν, ἔλασεν αὐτὴν σφίγγα καὶ εἰδικώτερον τὸν ἐγκληματικόν, ὡς ἀνθρωπολόγος καὶ κοινωνιολόγος, δὲν ἀνέκει εἰς τὴν κλασικὴν Σχολήν ἀλλὰ καὶ δὲν τάσσεται ἀνεπιφύλακτος παρὰ τὸ πλεῖστον τῆς (ἰταλικῆς) θετικῆς Σχολῆς. Δὲν παραδέχεται ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως εἶναι χίμαιρα, ὅπως διασκέτῃ ἡ θετικὴ Σχολή, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει περιορισμένη σχετικὴ ἐγκειμένη εἰς τὴν διακριτικὴν δύναμιν τῆς προκρίσεως τοῦ βελτιώσεως, ἡ ἐκτελεστικὴ διὰ δικαστηριακῆς προπαραθέσεως τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπαιτούμενου ἀπὸ τοῦ ἔργου τῶν παθῶν ὁσαύτως ἀποστέργει τὴν ἀπόλυτον σκοπιμότητα τῆς κοινωνικῆς ἀμύνης, φρονῶν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποδόσεως δικαιοσύνης δὲν πρὸς νὰ ἀποσβεσθῇ τοῦ ποινικοῦ Δικαίου. Τὸ βιβλίον εἶναι μέρος τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ κ. Γιωτοπούλου, οἵτινες ἡ ἀκαταπύνητος καὶ γόνιμος δράσις εἶναι γνωστὴ ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ καὶ τῇ πραγματικῇ τῶν δικαστηρίων. Ἡ διδασκαλία τοῦ ἐχει τοῦτο τὸ ἰδιότυπον ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ τοποθετῇ τὸ ποινικὸν Δίκαιον εἰς ὑπερκοσμίου σφαίρας ἢ νὰ προσκολληταί εἰς τὴν ἐρημὴν νεκρῶν δογματισμῶν, ἐννοεῖ τὴν ὁρμὴν ἀντίληψιν τοῦ ποινικοῦ Δικαίου, ὡς θετικῆς λειτουργί-

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδομένη

Ἐν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἑτησία Συνδρομή

Ἑσπερίου Δρ. 75

Ἐξωτερικὸν Δρ. 75

Δουλ. 7

ας κοινωνικῆς ἀμύνης, ἥτις ὁμῶς δὲν
πρέπει νὰ παραβλέπη τὸ περὶ δικα-
ου κοινὸν αἰσθημα, φθάνουσα τυχὸν
μέχρις ἀκροτήτων, εἶναι διδασκα-
λία, διαχέουσα τὴν ὀδυγονοῦχον πνο-
ὴν τῆς ὑγιούς Ἐπιστήμης καὶ διανοί-
γουσα νῆας ὁδοῦς εἰς τὴν σκέψιν
πρὸς τὴν ἀληθιὴ πρόοδον.

Γ. ΜΟΥΔΑ·Ι·ΜΙΔΗΣ

Δικηγόρος

ZHTHMATA

KAI

ГЕГОНОТА

Ὁ εἰς Ἀθήνας ἀπεσταλμένος
 τῆς «Πράβδα» τοῦ Βελιγραδίου κ.
 Μιλόγιτς Σόκις δημοσι-
 εῖει συνέντευξίν του μετὰ τοῦ
 κ. Π. Τσαλδάρη, Ἀρχηγοῦ
 τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος δι-
 στες ἐδήλωσεν εἰς τὸν Γενικο-
 σταυρὸν δημοσιογράφου ὅτι τὸ
 κόμμα του εἶναι βασιλόφρον, δι-
 ὅτι θεωρεῖ τὸ μοναρχικὸν πολί-
 τευμα ὡς τὸ καλλίτερον διὰ τὸν
 ἑλληνικὸν λαόν.

«Ὁ Βασιλεὺς—εἶπεν ὁ κ. Τσαλδάρης—εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ θὰ παρταμείνη ἐκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, δὲν τὸν ἀνακαλεῖ. Εἴμεθα βασιλοφρονες, ἀλλ' οὐδαμῶς ἀποβλέπομεν εἰς τὴν διὰ τριαίων μέτρων ἀποκατάστασιν τῆς μοναρχίας. Οὐκ καὶ ὁ Βασιλεὺς προδίδει εἰς οἰανδὴ ποτὲ τοιοῦτου εἵδους ἐνέργειαν. Ἄν ὁ λαὸς τὸν καλέσῃ θὰ ἐπανέλθῃ. Ἄλλως θὰ μείνῃ ἐκεῖ, ὅπου εὐρίσκεται».

Διεγράψαμεν πάντας τοὺς ἐν Φι-
λippiadi, δῆθεν συνδρομητὰς μας,
ὡς καθυστεροῦντας ἐπὶ πάντε καὶ
πλέον ἔτη τὴν συνδρομὴν των, κα-
θὼς καὶ τὸν δημοδιδάσκαλον Βασι-
νῆς Γεώργ. Παπαδόπουλον διὰ τὸν
ἴδιον λόγον.

Ἐπιμαρτήθη ὁ ἀγροτικός διανο-
μὴς Ζίτσας Λάζαρος Δρόσος μὲ 200
δραχμῶν πρόστιμον διὰ τὴν ἐν Κα-
λοχωρίῳ διαγωγήν του καὶ ὁ ἀγροτι-
κὸς διανομὴς Δελβινακίου διὰ παύ-
σεως. Ἐτοί καταλαβαίνομεν διὰ τὰ
σφωρονισθόν καὶ μερικὸι ἄλλοι τοῖ
ἐποιοὶ νομίζουσιν διὰ τὴν ὕψος τοῦ ἀγρο-
τικοῦ διανομῆς εἶναι τοιούτων.

Μερικοί όμως ἐξ αὐτῶν εἶναι τε-
λειῶς ἀδιδόκωτοι καὶ εἰς τοῦτο πα-
σὺν οἱ ἠρόδοτοι τῶν Κοινοτήτων τοῖς
ὑποτοῖς τοῦς ὑπογράφουν τὰ φύλλα
πορείας τῶν διὰ διαφόρους ἐμπορίας
ἀς τοῖς παρέχουν οἱ διανομεῖς οὗτοι
καὶ ἔτσι ἂν θέλουν ἐκτελοῦν τὸ καθή-
κον τῶν καὶ ἂν θέν θέλουν δὲν τὸν
ἐκτελοῦν! Οὕτω χάριν δυνειδέτων
πρεσβδων Κοινοτήτων ἡ ὑπηρέσεια
τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν χαλαίνει
εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν. Καὶ εἶναι
θυστυχῶς πάρα πολλοὶ οἱ δυνειδέη

τοὶ πρόσδροι καὶ οἱ ἐπίτροποι
διανομεῖς ! Οἱ δὲ ἀγροτικοὶ δια-
νομεῖς τῆς ποιότητος τοῦ Κώστα
Κράββα, τῆς Ζίτσας καὶ τοῦ Σωτ.
Ραπτοπόδου τῶν Φιλιατῶν εἶναι δ-
λαχιστότατοι !

Κατὰ τὴν ἐφετινὴν πρωτοχρο-
νιὰν ἐθεριάμβευσεν τὸ χιουμουριστι-
κοσατυρικόν μας φύλλον «**Δαί-
μων**» τὸ μετονομασθὲν ἀγνώστον δια-
τί, «**Κραυγὴ**» καὶ αὐτοτετελοφο-
ρηθὲν γνωστότατον διατί, «**ἄνεξάρ-
τητες, πολιτικὴ καὶ φιλελο-
γικὴ ἐφημερίς καὶ... μάννα(!)
τῶν ἀκανσαχευ Ἡπειρω-
τῶν!**» καὶ ἐπὶ τῆς γνωστότατον διατί,
ἐκτύπωνθὲν με ἐρυνθρὰ γράμματα.
Μέγας εἶσαι Σακκά μου καὶ θαυμά-
σιον τὰ ἔργα σου ἐν Ἡπειρῷ καὶ με-
σοῖς Ἰωαννίνοις!

"Υψηλοποικλήκατέπικ· ἐψηγλοιογρά
 ριάμε τὸν Ἀντίχριστον, θαναμάζοντα
 τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τοῦ ἡτοί γοθείας
 καὶ καταχρήσεις. Καί μ' ὅλα ταῦτα
 μὲ τὸν νέον τίτλον τοῦ τῆν «Κραυ
 γὴν» ὁ μικρὸς μας Σουράκος μα
 ὁδὲν ἐννοεῖ ν' ἀφήσῃ τὰ δαιμονικο
 του ἐνστικτια. Τὸν δέχει τὸν «Δαίμονα»
 θρονασιμενον σ' ὁλόκληρη τὴν ἑξ
 σελίδα! Μπορεῖ ὁ πλασμένος δαίμο
 νας νὰ γένῃ ποτὲ Ἀγγέλους; Θε
 νολάζει!

[illegible]

Δι' αμφοῖν πρῶτοχρονότατος ἡ
στοχαστικώτατος χρηματολόγος
διελθόντες ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ
νεκρὸς μας φιλόσοφος, ὃς ἐκ
μου κ. Μιχαήλ, ἀλλὰ τὸν ἐξ
μὲν ἐν ὄρθογραφικῶς ἐκείνο
«διαβόειον» με ὑπογεγραμμέ-
νην. Τὸν κυνηγοῦν εἰ ἀνορθο-
γραφος τυπογράφος τὸν φιλόσο-
φον μας, ἐνῶ αὐτὸς εἶναι ὀρθο-
γραφώτατος !

καὶ τοῦ χρόνου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν ἀναφέρουσιν ὅτι τὰς πρωί-
νας ὥρας τῆς προχθὲς ἐλάδεν χώραν ἰσχυροῦτατος σει-
σμός μετέπεικεντρον τὴν Ἡελοπόννησον. Ὡς τηλεγρα-
φοῦσιν πᾶσαι αἱ παλαιαὶ οἰκίαι τῆς Ἀρδίνθου κατέρρευ-
σαν. Ἐπίσης αἱ ἐκκλησίαι καὶ 10 οἰκίαι εἰς Ἀσπὸν. Ὁ
ἱσθμός ὤρῃ τῇ λειψας τινὰς ζημίαις. Ἀνθρώπινα θύματα
μέχρι σήμερον ἐξηκριδώθησαν. Αἱ θορήσεις ἐγένον
το αἰσθηταὶ εἰς Ἀθήνας, Τρίπολιν, Χάρτην καὶ Λου-
τροάκι.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ἰανουαρίου. Ἐπείγοντα τηλεγραφήματα ἐκ Παρισιῶν ἀγγέλλουν, ὅτι ὁ Στρατάρχης Ζιόφρ ἀπέθανε χθές. Σύμπασα ἡ Γαλλία πένθει διὰ τὸν θάνατον τοῦ νικητοῦ τοῦ Μικροῦ, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διεβίβασε τὰ συλλυπητήριά της πρὸς τε τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν χήραν τοῦ μεγάλου Στρατιώτου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ"

Ἐν Τσαμυνίᾳ τῇ 15 Δεκεμβρίῳ
1930.

‘Ο ἐκ Φιλιατῶν, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον « Ἀλέκος Τριαντάφυλλος », δημοσιογράφῳ, ἐξ ἀφορμῆς πολλῶν προσφάτων χρηματικῶν δωρεῶν τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Δεῖα καὶ ἐν Τράνοβσαλ ἐργαζομένου κ. Τζῶν Κώστα πρὸς σχολεῖα καὶ λοιπὰ ἐργανοσργὰ ἰδρύμα-
τα, ἐτοιμαζὼν ἐν τινι Ἑπαιρωτικῇ ἐφημερίδι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπαινοὺς. Πράγματι αἱ τελευταῖαι γενόμεναι εἰς Διορὸς Στεργίνας δωρεαὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ-
του τέκνου τοῦ γειτονικοῦ μας χω-
ρίου Δεῖα εἶναι τοιαῦται, ὥστε εἶναι καθ’ ὅλα δίκαιοι οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ δη-
μόσιοι ἐπαινοὶ τοῦ κ. Ἀλέκου Τριαν-
ταφύλλου. Ἡδύνατο δὲ εὖ εἰς καὶ
πλεοναὶ νὰ γράψῃ διὰ τὰ φιλοπρόσο-
δινα καὶ φιλόδοξα αἰσθήματα τοῦ κ.
Τζῶν Κώστα, χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ὑ-
περβολικὸς.

Ὁ Χυερβολικὸς δὲως ἀδικαιολογή-
 τως ἦτο ὁ κ. Ἀλέκος Γκιαντάφυλλος
 δις, πρὸ τῶν μηνῶν, ἐτόνιος θουρί-
 οὺς ἐπαίνους διὰ τίνος Ἰσαματινοῦ
 του, ἀκούοντος μὲν εἰς τὸ γνωμο-
 τῶν Ἀθανάσιος Ἰ. Νταῆς, ἐν δὲ ταῖς
 Ἠνωμέναις Πολιτείαις, δπουρῶν δια-
 τριβεῖ, εἰς τὸ ξενικὸν Ἀρθούρου
 Γ. Νκαῆς, ὁπότε ἀπετόλμησεν ὁ
 νευλαβὸς καὶ συγκρίνη ἓνα Νταῆς
 πρὸς τοὺς Ζωσιμάδας καὶ τὸν Ἀβέ-
 ρω.

Καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Νταϊ-
τούτου, οὐκ ἔστιν τὸ «ἅπαντον» τῶν
δωρεῶν, δι' ἃ ὠνομάσθη «νέος Ἀ-
βερῶφ», εἶναι 10 χιλ. δραχμὰς
προσφερόμεναι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Νο-
σοκομεῖον Φιλιστῶν, σχηματῶν δι-
«ἅπλυντά» τὸν ἐξετέθησαν ἐπαναυλι-
μένως εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἐλευ-
θερίας», ἡμεῖς οὖτος γὰρ τολμήσας
ἀναιρέσθαι δημοσίᾳ οὐδ' ὅτι ἐν, οὐ-
μίας κερταὶν τῶν κατ' αὐτοῦ τῶν
γὰρ φάντων. Τελευταίον δὲως παρῶν
θὼν εἰς γῆσιν μου ἄλλα γεγονότα
καὶ δυνάμει αἰθλοῦ τοῦ, ἐνῶμιον
τῶν ὁποίων ὠρεῖται τὰ ἐν τῇ «Ἐλευ-
θερίᾳ» ἐκτεθέντα. Οἱ ἐκθέσω κα-
ταῦτα προσεχῶς. Εἰς τοὺς τυχόν δ'
ἀπορροῦντας διότι ἀπασχολῆται ὁ Λι-
πος μ' ἕνα «τύπον» ὡς ὁ Νταῖς δι-
δα τὴν ἐξήγησιν ὅτι πράγματα ὁ ἀν-
θρώπος αὐτός, κατ' αὐτὸν δὲν ἐξ-
τεῖ τὸν κόπον γὰρ μὰς ἀπασχολῇ κα-
ποτελεῖ δι' αὐτὸν «Ἡροστράτειον
μνην» τὰ λελθ' ὁ Τύπος διὰ τὰς προ-
βέας του. Ἀλλ' ἔγραψα καὶ διὰ γε-
νη καὶ πάλιν περὶ αὐτοῦ διὰ τοῦ
«θαυμαστάς» τοῦ, οἵτινες, διότι ἐν-
θεν ὁ ἀνθρώπος αὐτός γὰρ ἐκ τῆς
καὶ Δολλάρια, ἡμεῖς γὰρ τὸν ἀνθρώπου
οἱ τὸ «ἐπὶ τὴν ἄσχεσιν», περὶ τῆς
εἰς ἀνευλαβεῖς παρομοιώσεις, «Ἐ

βάλλεται, λοιπὸν, νὰ τοῦ ἀποκαλυφθῇ
ἐν πάσῃ λεπτοτομερείᾳ ὁ «τύπος» αὐ-
τοῦ, διὰ νὰ αἰσθανθῶσι δι' οὗσα ἔργα
πάν ὑπὲρ αὐτοῦ.

N. ΝΙΤΣΟΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀναχωρήσεις

— Μετὰ δεκαήμερον ἐνταυθα διαμα-
ρην ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ Συνταγ-
ματάρχης τοῦ Ἀντροβόλκοφ κ. Κωνσ-
τ. Μπακοπούλου, γαμβρὸς ἐπὶ θγα-
γι τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ καὶ πο-
λευτοῦ κ. Χ. Χρηστοβασιλῆ.

— Ἀνεχώρησαν ἐπίσης εἰς Ἀθήνας
ὁ Συνταγματάρχης τοῦ Παζαροῦ καὶ
Δημ. Πολίτης καὶ ταγματάρχης τῆς
Βιολογίας κ. Γεώ. Βεβασιάδης, οἱ ποὺ
φοιτοῦν εἰς στρατιωτικὰς σχολὰς.

— Ἀνεχώρησαν, ἐπιστρέφων εἰς τὴν
δὲ Ἀθήναις θέσιν του, ὁ τιμὴν μετα-
ξὺ τῶν Ἀθηναίων δημοκρατῶν
Ἐπιεικῶν ὄνομα συμπολιτῆς
Νίκος Μαρκόπουλος, συντάκτης τῆς
«Ἑλληνομνή», ἀποβ. ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ
συναγῆς τὸ ξέσμα τοῦ ἐν Ἑλλασ-
σιν Παιδαγωγικοῦ Δόχου τῶν Μπολο-
κιδόνων καὶ τὸ ξέστημα τῶν δημο-
κρατικῶν σπουδαίων, χορηγῶν
ἐκ δόσε ὁ κ. Μαρκόπουλος σφραγισ-
τὴν πλῆρως μετ' ἡμῶν καὶ ὡς πρὸς ἰδὸν
ταῦτα ξήνηματα.

ကျေးဇူးတင်

— Μετ' εὐχαρίστησιν ἀναγγέλλο-
μεν σοι ὁ θεοκτιστὴς σου ὁ δυνάστης
τῆς πόλεως μας καὶ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ
μοινοῦ Συμβουλίου Ἰεροσολύμων καὶ
Γεώργ. Καπὼς ἐπὶ τῆς καὶ δευτέρας
ἀγγελίας σου κτλ.

— Μετ' εὐχαριστίας καὶ ἀναγγέλλομαι
ἐν τῇ ἐκκλ. Π. Χριστιαν. ἐκκλ.
ἐν τῇ ἐκκλ. καὶ ἀναγγέλλομαι ἐν τῇ ἐκκλ.

Κον Δευτέρη της Ὑποδιον
 σεως της Χωροδιακῆς Μαργα
 ρίου. Αφρόνως τὴν τριτὴν τὰ εὖς αὐ
 τοφορησάται δὲν ἀπαιτῶ κατ'ἀρχή
 νας τὰς δυνάμεις τοῦ περὶ τύπου Ν
 μου ἀπαιτῶνομένης μοι ἀπατήσαι
 οἱ δὲ ἐνδ'απερὸν δυνάται ν'
 παρδύονται ποτὲ τὴν Εὐαγγελί
 α διὰ τὰ περιστάσεις

Ελευθερία

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εὐδοκῶν τὸ καλὸν μηνίσαν Π
ριουδινὸν «Εὐλοπία», ἄλλοι δ
δημοσιεύομεν τὴν περιγραφήν το
ῆτον ἡμεῖς ἡ τὴν ῥαῖονεν με
σακαπέντε ἡμέρας, ἥ δὲν τὸ λαμβάν
μεν καθόλου.